

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ) (العصر ۱ - ۳) والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وعلى اله وصحبه، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

له دهرسه‌کانی ناو و کرداره پیروزه‌کانی خدا (جل جلاله) به‌رده‌وامین، حفته‌ی پیشترئ نیتیفای نئوه‌مان بوو که نئو برایانه‌ی موتابه‌عه‌ی نئو دهرسه‌ی ده‌کن، نئوحساس به‌و گورانکاریه‌ی یاخود ته‌غییره نئوعیبه‌ی که له داخلیان، نئوحساسیان پی‌ی کردیه حزی نئوه‌مان بوو نئوعلام بکرئین، چونکی له سه‌روه‌ی موه‌فقی بووین طهره‌فه‌ین که نئوماددانه‌ی لیره طهرح ده‌کری مه‌وادی ته‌تفقی نییه، مادده نییه به‌س مئشکمانی پی‌ی پر بکه‌ین، له‌باقه‌ت و مه‌له‌که‌ی قسه‌و موناقه‌شه و نئو شتانه‌مان پی‌ی زیاد بی، به‌لکو مادده‌که له صولبی له نئوساسی نئیشی نئنبیاء و رسوله‌کانه علیهم الصلاة والسلام جمیعا، نئویش ناساندنی خوی (جل جلاله) به‌حقیقه‌ت به‌عیبادی خوی، زور نئوحتیمالی هه‌یه وه هه‌بووه له‌ناو جومعی سه‌حابه‌ی کیرام رضوان الله علیهم، نئوسانی نئوها صاحب نیمانی حه‌قیقی و پته‌و هه‌بووه، نه‌شی تانیه قسان بکا موحاماتی نئو دینه‌ی پی‌ی نه‌کرایه، نئوما له‌بهر نئوه‌ی به‌حقیقه‌ت له ذاتی رسول الله وه‌ریگرتیه نا نئو معرفه‌الله، له ناو داخلی خوی ته‌مرینی پی‌ی کردیه تانیتی بگاته نا نئو نه‌وعه نئمه‌ریه باری ته‌عالا له نئاسمان بیطاقه‌ی رازی بوونی خوی پی‌ی ببه‌خشی.

نئمه‌ش نئگهر خوا ته‌وفیقی دابین نئوه مه‌قصودمانه، مه‌قصودمان نئوه نییه مه‌جموعه‌ک دروست که‌ین موه‌مه‌کین بی له قسه‌کردن، یاخود مه‌جموعه‌ک دروست بکه‌ین ده‌ستی قه‌لمیان شیریشی پی‌یوه بی، نئوما داخلی ویران بی و العیاذ بالله، زور جار بتانی نئه‌وائی خوی شه‌یطان له داخل زور نئوموری شه‌ری پی‌ی بکا به‌نیته‌ی خه‌یر به‌ئوصول فیقه‌ی خه‌یر به‌قالبی خه‌یر به‌نیطاری خه‌یر قالبی بدا نئو نئیشه خراپانه، به‌داخه‌وه شه‌بابی سه‌حوه نئیبیتلائاتی له‌و ناحیه‌یه‌ی زوره، لویی چند دهرسه تیکراری نئو حالته ده‌که‌ینه‌وه، نئمه نئصله‌ن فیطره‌مان له ناو داخل مه‌وجوده له سه‌ر جاده‌ی مزگه‌فت هه‌بوو هاتینه ناو مزگه‌فت، له مزگه‌فت گنه‌جه‌ک مورشیده‌ک ده‌ستی گرتین فییره سورته نیه‌انیه‌کانی قورئانی فی‌ر کردین، جوزء عه‌مه سه‌بر سه‌بر له‌بو به‌شه‌کانینه‌ی قورئان، پی‌نج شه‌ش

کتابیشتان خیند مهجموعه کاسیتات و موخاضرات و له خوطلبهش حازر بووین ئی مهجموعه کهسهک، یهکسر بیطاقهی ئیمانداری و تهقواییمان له گیرفانی خویمان نا.

عیلمن حالمان شاهیده لهسر نا ئهو وهضعهی که نهمه تئیدا دهژین له ئیزدواجیبهت له دورویی بهرامبر خویمان و بهرامبر باری تهعالا، زور جار دهگاته ده رویش، لهو ههموو کهمه گوناهاهی که موختهمله عارهق خواردنی تئیدا نهی کهبائیری تئیدا نهی به ظاهر، نهمما به باطین به دهیهها گوناهی کهبیره بکری، نا ئهو نهوعه موقایهسه بکری به جیلی زهمانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، ذات شهخص که دههاته ناو دین جاری فیره خوړنان نهدهکرا، مهعلومتانه خوړنان ههمووی به بیست و سی سال، به بیست و سی سال به مانگهکانی بهحفتهکانی به روژهکانی به سهعاتی نهوجه ئهو خوړنانه تهکمیله بوو، بیست و سی سال، یهعنی ئهو خوړنانه مهواکیبی تهغیری داخیلی ئینسانهکه بووه، نهوجه پاشان خودا شههادهی دایته ئهو ئینسانهی به ریضوان، ئیذهن تهواکردنی دهوراتی دینی له باقته دروستکردن له خیندن و خیندنهوی خوړنان، ئیمکانیبهت بوون له کوتوبی فیکری و ثقافی و وهعی و حزبی یان هتتا سیاسی ئیسلامی خیندن دهلیلی نهوهی نییه ئهو ذاته فیعلمن پاش چاو چوقاندنی یهکم بگاته خزمته باری تهعالا، بتانی فیعلمن رضوان الله تهحصیل بکا.

ئوی ئهوهمان پی موهم بوو لهگهر له خزمته جهنابتان موجهالات نهکهین لهسر حیسابی تهقوا و ئیمان، لهگهر یهک صهریح بین صادق بین که فیعلمن نهمه، طبعن نهمه خویمان زور چاک خویمان دهناسین نهگهر نهمن خویم له خویم غهشیم نهکهیم، چونکی خودا دهفرمی: (بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ) (القیامة ۱۴_ ۱۵) ، نهمه خویمان تهواو شارهای خویمانین، به خوی به سانتیم سانتیم عهیب و عارهکانی خویمان دهزانی چیه نهگهر خویمانی لی غافل نهکهین، فه نهگهر هات و تهشخیصی ئهو حالتهی کرا وه قواعدی ناسینی خوی به حقیقهت تهرینی له سر کرا له ناو داخیل، وهکو قانونهک فیزیائی قانونهکی کهونی هتمن گوتمان دهی نیشانهی ههپی نا ئهو تهرینه میثالی زوریشمان هینا.

کابرای طهلهبه له مهکتبه تهریناتی پی دهکری به خوی و به ماموستا، کابرای ریاضی تهرینات دهکا پاش تهرینهکهی نهوجه دهگاته نهتایجی موعهیین، نهمهش ههتا تهرین لهسر ناسینی خوی به حقیقهت نهکهین نیشانهکانی له داخیلمان دروست نابی وه ئیجساسی پی ناکهین، وه ئهو نهوعیهتانهی که دهمانهوی موجهلهی لهگهر نهکری ئهو نهوعیهتانهی که خوړنان چاوی لئیه له مستهوی عهمار له مستهوی طهلههی کوری زوبهر، زوبهر ئیین عهووام له مستهوی

موصعب، ئهوانه سهرلهنوئى دهبى ئيعاده بيهوه چونكى قورئان ئينتيظارى ئهو ذهواتانهيه، (وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) (الأنبياء ١٠٥ _ ١٠٧)، دهبى مواصفاتي حقيقيهتيان پيوه موههفير بي، قورئان نهى فهرمووه فلان حزب فلان تهشكيله فلان ئيتيجاه، فهرمويتي (عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ)، ئهو يائه عايده به بارى تهعالا (جل جلاله).

فيعلمن دهبى ئهوصافى ئهو يائهى لهو ذهواتانه مهوجود بي سيفهى هددى ئهدناشيان كهمرتري هدديشيان له سيفهت سهلاحه، چونكى (وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا) (النساء ٦٩)، هددى ئهدناى كهمرتري دهرجهى صالحيه، ئهو سهلاحهش بهكيتاب تهكوين نابى به ميشك پر كردن تهكوين نابى به گيدانه كاسيتات و خوطهب تهكوين نابى، ههتا وفقى خهريتهى قورئان نهى، وهكو پيغهمبر و جيلي سهحابهى كيرام له سهرى دروست بوو، وه ديسان بهو خهريتهيش مومارسه نهكرئ تهرمين نهكرئ لهسر داخيل لووهى ئهو ئهعراضانه كهشف ببي لهو ذاته. وهكو ههفتهى پيشتري له خزمهتان بهحسمان كرد هزم لئيه سهراحتهن ئهگر كرا به وهرهقه وهكو ئيتيفاقمان بوو ياخود به سهوت ئاگادار بكرين، ئايا نا ئهو مهواضيعانه مومارسهى لهسر دهكرئ يان نا، ئهوه يهك،

دووهمين: ئهو مومارساتانهى كه كرايه لهسهرى ئايه نيشانهى ههيه يان نا؟

سنيهم: نيشانهكانيش ديراسه بكرئ ئايا نيشانهكان ئيجابينه تهواون، ياخود غهلهطن له ئهداكردن، ئهوه لهسر تهوصيهى برايهك ههفتهى پيشتري گوتمان له وهرهقه ئيعلان بكرين، ئههما ئهوهى له خوئى ئيقتيدار دهبينى موناقهشهش بكا لهو مهوضوعهى ان شاءالله له خزمهتينه، گيمان له قسهو نهسيحهته، فه له لاي راستهوه يان سونالهكه ديسان تهعميمي كهين، با ان شاءالله ئهوهى وهرهقهى حازر كرديه با ئيشارهتمان بداتي، ئهگر بكرئ جهنابت كاك ياسين لئيان جهمعكهى ئهگر ههيه ئهگر نيشه بهلى. طهبعن شهرت نبيه ناو و شت لهسهرى نوسرابى بهبئ عينوان بهبئ ناو، لووهى وهكو گوتمان له بابى موجهمله دهرچين ئهمه، پاشانيش ئهوهى ئيشكالى ههيه له ماده له مهوضوع، نا دهكرئ موباشر بپرسى، موختهمله قيچهك ماندى بوونى تيدابى ياخود قيچهك جورئتهى بوئ مهوضوع، چونكى ئهوهى ئهمه لئى راهاتبووين لهسهرى ئهوه بوو، مهتهلمن ماموستاي من مهجموعه ئاياتي لهبو تهشخيص دهكردم، پاشان ئايهتهكانم لهبر دهكرد كه ئيمتيجانى دهكردم ئايهتهكانم لو دهخيندوه يهكسر له تهنيشت ناوم دهفتري پئ بوو وهرهقهى پئ بوو نيشانهكى دادهنا، ئههما وهكى دهچوومه

پیش سینهما فساد الدین ئەمن دەمزانی چم بەسەر دەهات، خوا نهکا لەسەر جادهی ئافرەتەکی سفورم بدیتبا ئەمن دەمزانی چم بە سەر دادههات، موختمەله داشبنیشی، داشنیشتیین پیشترئ پینج سەعات چار سەعات ئیسلامیاتمان فرۆشتبی له سەر موقابیل: دەبی خەلك ئەوهابی دەبی تەقوای هەبی دەبی چاک بی دەبی صالح بی دەبی نازانم چبی و ئیلا ئاخیرهی.

صەراحتەن موخکیلهی صەحوه ئەوویه ئیستا نووعیاتی نییه، ئیحتیاجی به نووعه ئیحتیاجی به عەددە نییه، موختمەله له یەك خوطبەیی پینج هەزار نەفەر نوژ بکا، ئەمما ئەگەر بیئوو سفرەکیشی له پیش هەربگری پینج صەت نەفەری حەقیقی هەبی موئمین کافیه لەبۆ هەولیرئ هەمووی، سبەیی جومعهیه له هەولیرەیی له چل و قسور مزگەفت نوژنی جومعه دەرئ، لهو چل و قسورەیی مزگەفت هەبووه ئیستا یان پیشترئ دوو هەزار دوو هەزار و قسور نەفەر نوژنی لی کردیه، هەموو مزگەفت چل و قسورەکه پینج صەت نەفەری هەبی کافیه، قەناعەتتان هەبی پینج صەت نەفەر کافیه لەبۆ هەولیرئ، دینی خوای عەددەیی ناوئ نەوعی دەوئ دینی خوای تەغییری داخیلی دەوئ.

پرسیار/

وہلام: باریک اللہ فیکم، بەعضەك تەعلیقاتیشی لیدایه خوا خیری بنووسی بەلی، الحمدللہ ئەغلبی ئیجابیه، ئەمما حەزم دەرکرد موناقتشات بکری صەراحتەن، ئەمما لەبەر تەوصیەیی ئەو برایەیی نەوہك ئەمنیش و موقابیلیش تووشی ریاء نەبین، چونکی ماشاءاللہ خیر و بەرەکاتمان زۆر نییه ئەوجە نۆبەتی ئەوویه بەلی، بەلی الحمد للہ ئەغلبی ئیجابیاتە، بەلی تیکراری ئەوہی دەرکەمەوه که نیشانەکانی ئا ئەو حالە مومارەسەیه یەکەمین جار بەو نوقاتانەیی که وەختی خۆی ئیتیفاقمان کردیه چار نوقته که عائیید و متەعلیقە بە باری تەعالا له اسماءاللہ و أفعالە حەفتیش عائییدە بوو بە مە ئەمە، سەریع ئیستا ئیعادەیی دەرکەمەوه، هەر بەس رئوس ئەقلام، لۆوہی فیعلەن ئەو برایەیی که ناگادار نەبووه یان.

ئەوہی عائییدە بە باری تەعالا زۆر تەئکیدیی لەسەر ناکەین چونکی لەسەر ئەوہی موتتەفیع بووین قەدیمەن که باری تەعالا فەرموویتی: (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) تەکمیلهی دەرکەین (فَادْعُوهُ بِهَا)، خەت لەبن کەلیمەیی (فَادْعُوهُ بِهَا) ئەوہ مەقسودمانە ئەمە، (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) راناوہستین له سەری، یەعنی وەکو عیلمی کەلام عیلمی عەقائید که قەدیمەن مەوجود بوو، هاتیە سەر کەلیمەیی فولانی، کەلیمەیی قادر، ئەوہندە له کەلیمەیی قادر بکۆلتەوہ و العیاذ باللہ کائە خوای بباتە ناو موختەبەر تەفنیشی کا، لۆوہی سیفەتی یا فیعلی قادری له خوای ئیسپات کا ئەوہ ئیشی مە نییه، ئیشی مە ئەوہ نییه.

ئینهما که زانیمان خوا ههیه خوا قادیره له ریی مهخلوقاتیهوه قودرتهی خوای کهشف دهکەین، نهک له ذاتی خوئی باری تهعالا خوئی خودی خوئی ههه، نهوه ئسلوبی فەلسەفی و ئسلوبی مەنطقی بوو فەترەک له فەتەرات ئوممەهی ئیسلامی و تاریخی ئوممەهی ئیسلامی پێوهی موبته‌لا بوو، موئمنین یاخود موسولمان که دهیانەوی ببن به موئمین دەبی لهو بو‌عه‌دی دەرچن، داعی نییه ئەمه خوای بینینه خوارئ، ته‌فعالی ئەفعالی خوای بکهین له ذاتی خوئی که فەرمویتی ئیسمی ههیه، هەرچی ئیسمی ههیه له مه‌خلوقاتی نسه‌ته‌ن مه‌وجوده، ئەمه دین موبته‌عهی مه‌خلوقاتی دهکەین له ریی مه‌خلوقاتیوه ئەسماء و ئەفعالی خوای کهشف دهکەین، فه له نه‌تیجه چ دەرده‌چی (فَادْعُوهُ بِهَا) ئا نهوه مه‌قصودی ئەسماء الله و ئەفعاله، مه‌قصود نهوه نییه ته‌سبیح بگرینه دهسته خو‌مان تک تک قل قل أسماء الله بخینین، هو الرحمن الرحيم الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن به‌دوو دابچین، نهوه (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) (الأعراف ۱۸۰) نییه، (وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) نه‌تیجهی (فَادْعُوهُ) نهک أحسبوه عودوه (فَادْعُوهُ بِهَا)، ده‌بی نهوه حاله‌ته دروست بیی نهوه حاله‌ته کهینی دروست ده‌بی، فیعلهن نه‌رجه بیننه سه‌ر نوقتهی یه‌که‌م.

یه‌که‌مین: موئمین وه جه‌معی موئمینینی یه‌که‌م کو دروست بوو ده‌بی ئەمه‌ش نه‌وها دروست ببین، یه‌که‌مین عیلاقه به‌ینی ذاتی رب العالمین (جل جلاله) وه به‌ینی موئمینینی یه‌که‌م که محمد(صلی الله علیه وسلم) له ریی سورتهی عه‌لق دروست بوو، چ ئیسمه‌ک چ فیعله‌ک لهو سورتهی هه‌بی ئا نهوهی دەرده‌یین ئەمه، موبته‌عهی دهکەین له مه‌خلوقاتی که‌لیمه‌ی ره‌ب عه‌کسی هه‌یه له کولی مه‌خلوقات، که دین ئەمه قیرانه‌ی مه‌خلوقاتی خودای دهکەین مه‌فهومی که‌لیمه‌ی ره‌ب دەرده‌چی، نهوه ئسلوبمانه موبته‌عهی قورئان له ته‌رتیبی نزول له‌بو تیگه‌یشتنی اسماء الله.

لۆ نه‌وها لۆ له ریی کیتاب نه‌بی لۆ له ریی کاسنیات نه‌بی؟ جه‌وابه‌که‌ی له به‌ر نه‌وهی باری ته‌عالا باشترین نه‌وعی ئیمان وه صادق ترین جه‌معی موئمین له زه‌مانی پێغه‌مبه‌ر دروست کرد، له‌گه‌ر سورتهی عه‌لق له‌گه‌ر سورتهی قه‌لم چ کاسنیات نه‌هاته خوارئ، خو‌طبه چ کیتابه‌کی عه‌قائید و عیلمی که‌لامی له‌گه‌ر نه‌هاته خوارئ، طبعهن ئەگه‌ر باری ته‌عالا بیزانییا کاسنیاتی فلان ماموستا و عیلمی که‌لامی فلان ئوستاد و عه‌قائیدی فلان موئلیف باش بی حه‌تمهن له‌گه‌ر سورتهی عه‌لق موله‌قه‌کیشی له‌بو ده‌کرد، ده‌یگو بابه پاشی سورتهی عه‌لقی ئەنگۆ نه‌وش بخین لۆوهی ئیمانان تهاووبی، له‌به‌ر نه‌وهی نه‌وهای نه‌کردیه ئیذه‌ن خطه‌ی خوای ناجیحه خطه‌ی خوای سه‌حیحه، ته‌شویش دروست ناکا له سه‌ر داخیل، داخیلی ئینسان ماته‌به‌قا ته‌شویش دروست ده‌کا وه‌کو چقه چقی

تەسبیحەكەى لە داخیلمان دروست دەبى، ئەگەر هاتوو فىعلى وفقى خەرىتەى خواى یاخود مەنەهجى خواى لە تەرتیبى نزول خواى نەناسین.

نوقتهى دووم: گوتمان داخیلمان جیهازه باری تەعالا خەلقى کردیه، هەر جیهازهکیش بەقەد کەممى خۆى بەقەد حاجەتى خۆى نەى دەبى دەیفەوتىنى، ئەوه جیهازه مەعمەلى خۆى دروستى کردیه ئەو جیهازه، ئەوه لەبۆ شتەكى دیکە ئىستیعمال بکرى تىك دەجى، ئیلا دەبى لەبۆ ئەو هەدەفەى بى کە دروست کرایه لەبۆى، داخیلى مەش خودا ئەمەى دروست کردیه لەبۆ عیبادهت پاشى ئەوهى وفقى ئیرادهى وى ئەمه ئەوى بناسین، دەتائین برین مەسیحى خواى نانسى؟ دەناسن، جولهکە خواى نانسى؟ دەناسن، ئەمما بەو حەققەى کە خوا دەبەوتى بەو نەوعەى خواى دەناسن؟ نە، موشرکینیش خوايان دەناسى ئەها بە نەصصى قورئان (وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ (لَقَمَان ۲۵) له چەند جى (مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) (لَقَمَان ۲۵)، (مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) (المؤمنون ۸۶)، (لَيَقُولَنَّ اللَّهُ) (لَقَمَان ۲۵) بە زمان جوابیان دەداوه، ئەمما لەبەر ئەوهى وفقى ئیرادهى خواى نەبووه ئەو مەعریفەى لوى پىغەمبەریان لەبۆ ناردرا، ئەمەش دەبى ئیلا وفقى خەرىطەى خواى بە قەد حەجم و کەممى جیهازى داخیلى خومان.

سێهەمین نوقته: گوتمان قورئان لیسانه لوغه نییه، قورئان دەبى بە لیسان تىببگهین نەك لوغه، قورئان لوغهى عەرەبى نییه قورئان لیسانى عەرەبه، کەبى بە لیسانى عەرەب قورئان تىبب گهشتین ئەو ومختى جیهازیشمان دەست بە ئیش دەکا چونكى وفقى ئیرادهى خواى دەناسین.

چارهەمین: ئەو هەموو ئەسمائانه یەكەمین جار لە سورەتى عەلەق پاشان لە سورەتى قەلەم پاشان موزەمەیل موددەئیر فاتیحە ئەعلا بەو تەسەلسولەى هەتا سەرى ئەو ئىسم و فىعلەى کە لەو سورەتانه مەوجودە بەو تەرتیبەى وەرەگىرى، مومارەسەى لە سەر دەکرى، بە چ طەریقەك؟ لە رى مەخلوقەکانى، باری تەعالا لە سورەتى موزەمەیل فەرمویتی: (قُمِ اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا) (المزمل ۲-۵)، هەتا (قُمِ اللَّيْلُ) نەبى ئیلقائەكە نابی ئەوه خەرىطەى قورئانه، هەتا (قُمِ اللَّيْلُ) بە شەو هەلنەستى ئەو ذاته مومارەسەى قیرائە نەکا، (إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا) دروست نابی، لو خوى تەئکید دەکا باری تەعالا نیهامەتى ئایەت (إِنَّ نَاسِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا وَأَقْوَمُ قِيلاً) (المزمل ۶)، هەتا ئەوه دروست نەبى، بە رۆژ چ بکا کابرا؟ (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا) (المزمل ۷) تەسبیح دروست نابی، (وَادْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا) (المزمل ۸) ئەوهش دروست نابی، ئەوه هەمووى فىعلەن،

کَيَهان (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ) (المزمل ۹)، نُهوجِه (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، همتا نیره (لا اله الا الله) نههاتیه له قورئان همموی نُهسمائیتکهنه، لیره تهوحید دروست دهبی، همتا نیره (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) نُهوجِه (فَاتَّخِذْهُ وَكَيْلًا) (المزمل ۹)، نُهوجِه فیعلی ومکیلی خوی دیته جی.

نُهوه همموی جیهازی داخل بهو نُهوعیه، هر به تهصوری خومان نُههمه مهعوله مندالهی سی سالی بیهین له کولیهی دایبنین کیمیا له مستهوی کولیهی تی بگا نهخیر مومارسهی نییه، زور جار تیکراری نُهوهمان کردیه همتا نهته شمش سالی عومری خه لایای میشکی ناگاته نُهوه مستهوییهی فیعلن صهوت و صهوت نُهوه دنگه له گهر رسم رسمی حوروف پیکهوه رهبط کا ناتانی، پی نهگهیشته عهقی ذهنی میشکی خه لایهکانی گهیشته نُهوه مستهوییهی فیعلن صهوت و رسم رهبطی یهک دهکا، که تانی رهبطی یهک بکا نُهوجِه سهبر سهبر.

همموی ختم دهکهی بهس نُههمما خیندن بهو نُهوعیه، باشه لو به بیست و سی سال هینایه خوار، چونکی دیاره فیعلن نُهسمائیهکان و نُهفعالهکان همموی له داخلی نینسانهکهی مومارسهی له سهبر کرایه، باشه که مومارسه له سهبر کرا نُهوه وهختی نُهعهراضهکان کهشف دهبی نا نُهوه مهقصودمانه نینسانهکان نُهوه وهختی کهشف دهبی، بینه سهبر خومان نُههمه گهنجین غالیبیه تیشمان ژنی نییه، غالیبیمان و العیاذ بالله کیری ههبووه له داخلی ان شاءالله نینستا نییه، یاخود نُهگهر ههشبی ان شاءالله کهمه، کیر دوزان چیه، نُهوه نییه نینسان له سهبر جادهی بروا دهستی بکاتهوه عنته ریات بفروشی له سهبر عالمی نهخیر، کیر نُهوهیه که حهقی هاته پیش چاو به فیطره زانی نُهوه حهققه له سهبری پازیدا نُهوه کیره.

غرور دانهکه له داخلی نینسان شهبابی صهوه زور هیه، حهسادهت بوغض که له ناو موسولمانان، نُهوجِه بزیره نُهوهی که قورئان تهشخیصی کردیه زوری له ناو داخلی شهباب مهوجوده، که هات نُهوه گهنجه قیرانهی مهفومی (رَبِّی) کرد (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ) (العلق ۱)، که نینحسانی کرد فیعلن پاشی مومارسه تهمرین کردن نُهوه هممو مهخوقاته همموی نی یهک خالیقه، همموی یهک مودیری هیه همموی یهک موهندیسی هیه همموی یهک رهسسامی هیه همموی یهک موشریفی هیه، هممو وهفته کیش نیش دهکا نُهوه خالیقه، هممو وهفتهک نؤکسجین دروست دهکا دووم نؤکسیدی کاربون سهبر دهکا، هممو وهفتهک له گهر نهباتهکهی بهخوی دهکا نموی دهکا، هممو وهفتهک له گهر مندالهکهی نُهگهر له زگی داکیبی نُهگهر له نهنای دهرچوونی بی (ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ) (عبس ۲۰)، نُهگهر له وهقتی پاش له ویلاده و همتا دهگاته مستهوی مردن له گهر

ئەو عەبەدىيە لەگەر ئەو ذاتەيە، لەگەر ئەو شەخسەيە، ھەموو وەقتەك لەگەر مەخلوقاتى ھەيوانەكانى خۆيتى، كە ئىحساسى كرد كەلىمەي رەب ئەو ھايە مومارەسەي كرد ئەوجە پاشان حس دەكا خۆشى جوزئەكە لەو كيانەي.

ئەوجە دئ فيكر دەكا لە ناو زگى داكى كئ ريعايەي دەكرد؟ كئ حيمايەي دەكرد؟ كئ تەغذيبەي دەكرد، كە ھاتە دەرئ شيرەكە ئى داكى بوو يان ئى خواي بوو؟ مەسنەعەكە كئ دەي داين؟ كئ فيري كرد ئەو ھاسينگى داكى بگري و بمزى، لئ نەسبەتي پړوتين و ھایدروكاربون و فلانى ئا ئەو شيرەي نيسەبەكانى نەگؤرا بەعەكسەوہ بي ضەرەري لئ بكا، دئ مەفھومى (رَبِّى جَل جلاله مومارەسە دەكا لە سەر خۆي ذاتى خۆي پاشى مەخلوقات، ئەو وەختى فيعلن فيعلى (رب و ربك) لە داخيلى ئەو ذاتەي دروست دەبي.

ئەو وەختى كە ھەر كە دەكا بە رۆژ ئىحساس دەكا كە رۆژ ھەرات خودا ھەرينايە خودا شروقى پئى كرديە، كە ئاوا دەبي خودا ئاواي كرديە خوا غروبي پئى كرديە، ھەموو سەكەنات ھەموو لەحەظات قەناعەتتان ھەبي ھەر چى سەيارە ھەيە لەسەر جادەي ئەگەر خوا ئىحتيراق لە ناو داخيلى دروست نەكا ھيچ سەيارەيەك ئيش ناكا، ھيچ سەيارەيەك ھەر كەي ناكا، ھەموو ئەو تەنەفوسانە خوا دەيكا ھەموو خۆي موھەيمينە ھەموو خۆي بە قودرەتي خۆي ئيدارەي دەكا، ئەو مەفھومى كەلىمەي (رَبِّى) ھ.

لؤبى بالنتيجه لە سورەتي فاتيحەي ئەو رېوبيەتەي مومارەسە دەكا دەي سەبر سەبر وەي لئدەكا دەبتە چ؟ ئەھا سورەتي فاتيحە لە بيدايەت بيخين (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الفاتحة ٢) نەك بەس رەببى منە رەببى ئەو ھەموو عالەميناھەيە، ميروستان ميروستان پړون تاريخ ھەياتى ميروستانى بخين، دوزانن ميروستان چيري ھەيە دەيدوشى وەكى چيري مە، شيري لئ وەردەگري ميروستان، دوزانن ميروستان موھنديسى ھەيە ئەو ميروستانەي كە لە پيش چاومانە، دوزانن ميروستان حيمايەي ھەيە لە ناو جنود تەخەصوصات ھەيە، دوزانن ميروستان ئەللاجەي ھەيە، (رَبِّى الْعَالَمِينَ) ھ خۆي دوزانى چيە خۆي دوزانى كوى خەلق كرديە، كە ئەو مومارەسە كرا لە داخيل ئەو وەختى ئەو گەنجە ئىحساس دەكا بارى تەعالا ھيچ وەختەك دەستى لەو مەخلوقاتانە سەحب نەكردىە، ھەموو وەقتەك لە گەريانە، ھەموو وەقتەك فيعلى رېوبيەتي خۆي ئەدا دەكا، كە ئىحساسى كرد ئەو ھالەتەيە.

پاشان ئەدى خۆي ئەو نەفەسەي كە وەري دەگري يەكجار نەيتەوہ نەگەر يتەوہ چى بەسەر دادئ، لەحظەك قەلبى راوەستى چى بەسەر دادئ؟ لەحظەك ئەو ميتشكەي راوەستى چى بەسەر دادئ؟

لهحظهك مهعیدهی راوهستی چی بهسهر دادئ؟ ئهوجه ئیجساس دهكا فیعلهن ئهه خالیقه باری تهعالا (جل جلاله) لهسهریتی رهبی ویشه، حیمایه و ریعایهیی ویش دهكا، والله له داك و بابی لئی نزیکتره، له داك و بابی پینی به رهحمتره، ئا ئهه مومارسهیه دهكا ئهه وهختی ئهه حالهته كهشف دهبی لهپوی فیعلهن له داك و بابی زیاتر خالقی خوشبوئ له باب و داك زیاتر لئی نزیک بیی ئیجساس به وجودی بكا، كه ئهه حالهته مومارسهه كرا ئهوجه ئیجساس به نهههك له هدهه له ئیستقرار له تهوازون له لهذهت له سهعهدهت ئیجساسی پی دهكا له ناو داخیل، ئههه نیشانهكانیتی، ئا ئههه مهقصودمانه كه دهمانهوی موناقهشه بکهین لهگهر یهك بهبی موجهلهکردن، ئایا فیعلهن ئهه حالهته دروست بووه یان نا، ئهه رۆژه عهظیمه ضهخمه ئههها دهیهینی و دهیبا ههموو رۆژ، لۆ کی؟.

ئهه ههموو عهملیاته تهركیب ضهوییه کرداری روشن روشنکاری ئههه نهبات، بهلی ئههه برایه دهزانی روشنه پیکهات رهحهتی خوات لی بی، دهزانن خوا عهملیهکهی عهكس دهكا به شهه و به رۆژ چ عهقلهك چ ئیدراکهك چ فههمهك ههپوو لهکن ئهه نهباتهیی ئههها بكا؟ لویی ههتا ئهه شعوره دروست نهبی ئهه ئهحاسیسانه دروست نابی له ناو داخیل، كه ئیجساسهكان دروست بوو ئهه وهختی عیلاقهکی صهمیمی بهینی ئیسم و فیعلی ئهه باری تهعالایه لهگهر ئهه ذاتهی دروست دهبی، ئهه وهختی به تهسلهسلول (قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا)، پاشان دهی ههتا دهگاته (رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ)، ههتا ئیجساس نهكا (رَبُّ الْمَشْرِقِ) هه و (رَبُّ الْمَغْرِبِ) هه (لا اله الا الله) دروست نابی لهناو داخیلی، (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ئهوجه پاشان فعلی (فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا)، ئهوجه حالاتیته لئی مهطلوب دهکری كه ئوفوقیهن بهرامبهر موجهتهمهعات و بهشهریهت عیلاقی ههیه، ئهههش (وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ) (المزمل ١٠) یاخود (وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ) (الطور ٤٨)، ههتا ئهه حالهتانه دروست نهبی ئههه ههمووی له داخیلی موجهله کردنه، ههموو لهگهر خوا تهفهنون کردنه دیبلوماسییهت کردنه.

عیلمهن باری تهعالا لهوانه ههمووی بهس حهقیقهتهکهی دهوی، ئهوجه وهقیس علی ذلك بهه نهههه بهه تهسلهسلوله بهه تهرتیهی، ههرچی ئیسم و فیعلی خوا ههیه لهناو داخیل مومارسهه بکری قهناعتتان ههبی صهحابه دروست دهبی، ئههه ناوی کاک کاوهیه، صهحابه دروست دهبی ناوی کاک سهفینه، صهحابه دروست دهبی ناوی عهبدولواحیده، نهفسی موضعهب و عههمار و صوههیب و ئهوانه ههمووی ئیعهده دهبتهوه لهه جیلهی كه مهجوده، وه قهناعتیشتان ههبی ههتا دیسان ئهه نهوعیاتانه دروست نهبی ههرچی وعودی خواهه راوهستایه له ئاسمان نایهته خوارئ، نامهوی زیاتر بچه ناو عومق چونکی ئههیللهم زور ههیه له ناو واقیعی کورهی ئهرضیمان

ئىسلاممىيەن، نامەۋىي بچمە ناو ئىتتىجاھاتى ئىسلاممىش، ئەمما ھەتا ئەو ذەواتانە سەر لە نوئى دروست نەبى قەناعەتتەن ھەبى بارى تەعالا كە ئەمىرى بە نەصر كىردىيە نەصر رادەۋەستى، ئەمىرى بە تەمكىن كىردىيە تەمكىن رادەۋەستىيە نايەتە خوارى، ئەمىرى بە سەئادەت كىردىيە رادەۋەستىيە ئەمىرى بەۋەى كىردىيە ئىطمىننان ھەبى لە ناو قەلبى موئىمىن نىيە ھەموۋى رادەۋەستىيە، ئەمىرى كىردىيە بە ئىنشىراح (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ) (الشرح ۱)، ھەموۋى رادەۋەستىيە بە چ؟

ھەتا فىعلەن ئەو حالەتە دروست نەبى بە واسطەى دروست بوونى ئەو حالەتەى ئەو ذەواتانە ئىعادە نەبىن، دوعا دەكەين لە بارى تەعالا لۇ خاتىرى گەۋرەبى خۇى لەبۇ خاتىرى ئىمانى ئەو ئەھبىبانە ھىدايەتتەن كامىل كا ان شاءالله، ھەرچى ۋەسىلەى ھىدايەت تەقۋا و تەۋفىق ھەبە ئەسبابەكانمان بە نىسبە بكا ان شاءالله، خۇى تەرشىدەمان بكا خۇى دەفەمان بكا لەبۇ ھەرچى ئىسمى ھەقىقىيە و فىعلى ھەقىقىيە، لۇۋەى بتانين بە كەمال مومارەسەى بكەين لۇۋەى بتانين بگەينە ئەو ھەقائىقانە، أقول قولى هذا و أستغفر الله لي ولكم سبحان ربك رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين و الحمد لله رب العالمين.

كى سونالى ھەبە تەئلىقى ھەبە ئىستىفسارى ھەبە؟

پرسىار/

ۋەلام/ ئەو براىيە موعاناتى ھەبە لەۋەى كە شەيطان ئەزىيەتى دەداتى، ۋەلام: بەلى ناخۇشتىن مەرحەلە سەئەبترىن مەرحەلە ئەو فەترەبە كە فىعلەن ئەو ذاتە دەپەۋى قىرائە بكا، باۋەر بكەن ۋەكى شەۋ ھەردەستى بەتەمايە سەئەتەك دانىشى لەگەر خۋاى خۇى خەرىك بى، ھەر لە لەھەظاتى يەكەمەۋە ئەو شەيطانە عەجايىبە زىرەكە زۆر زىرەكە شەيطان گەمەتان پى نەبى داغىبە فەننەنە، ئەمما ھەموۋى جەمە كە بە سلبى دەبتە شەيطان ھەموۋى جەمەكە سلبى دەبتە شەيطان، دى لەگەر ئەو گەنجەى دەپەينى و دەبىيا بە شەھەۋات دەپەينى بە نەزەۋات دەپەينى بە تورەھات برا دەپەينى، بە موشكىلەك پىشى دە سالان بوۋە، قەناعەتتەن ھەبى موناقتەشەكت لەگەر موسولمانەكى مەئەلەن پىشى بىست سالان پىشى پىنج ساران، ئايا دەستمان ئەۋھا بگرىن يان ئەۋھا بگرىن، مەئەلەن ئەتۋ ھەستاي قىرائەى بكەى ئەۋمەت بەفكر دادەينى، ئۇو فلان دەللىم لە فكر چۈۋ بوو ئەو ۋەختى بە فكرم بەتەبىيە ئەۋھام بگۆتەبىيە لە موناقتەشەكەى ناچىح دەبووم، قەضىيەكەش دىننىيە طەبەئەن، مەئەلەن فلان ۋەقت فلان ھادىئە بوو سەييارە ۋەرگەر ئەمەن لە ناۋى بووم ئەۋھا فلىمەكەى ھەموۋى بە پىش چاۋت دادەينى، ئەۋە صىراعى شەيطانە لەگەرەت دەبى فىعلەن ئىستىعادە بكەى ھەستىيە پىۋە دەست نوئىزى نوئى كەپەۋە درىژبى ئەۋ، يەئەنى تەغىرىى ھالى خۇت بكەى لۇۋەى فىعلەن شەيطان لىت بە دوور كەۋى كە لىت بە دوور كەت ئىعتىادىيە.

موشکیلهی دووهمی ئهوهیه دهلی (قیام اللیل)م پی ناکرئ زحمته، ئهري والله برای من زور زحمته ئهري والله موشکیلهیه، ئەمما بەس لۆمه موشکیلهیه دهزانن جهماعت، هەر لهبو تهجروبهی ئهوشو سهعات دوازده ئهوهی سهيارهشی نهی بهپیان موختهمله زحمته بی، بهس به پاسکیل، جادهی ئیسکان بکا شئستی بکا تهراوهی بکا بزانی چهند چایخانه ههیه، پر زرمهی دئ له تهقهی دۆمینه و له تهقهی طاولهی کەس ناگای له کەس نییه، تههشای سهتهلایت کردن کەس ناگای له کەس نییه، باشه لۆ دهتانی ئهوه قیام اللیل بکا لهبو شهیطانی لۆ ئەمه نهتانی، ئهوش هەر ئی شهیطانه، باری تهعالا دهزانی ئهوه جیهازهی کو دروست کردیه، غهشیمهکی وهکی مه بزانی ئهوه کو ئیستعمال دهکری، پاش وهی زانیمان کو دروست کرایه لۆ چ دروست کرایه، توخوا خالق نازانی ئهوه جیهازهی لۆ چ دروست کردیه، نایزانی قابلیهت و ئیمکانیهتی چهنده ئهوه جیهازه، لۆوهی ئهمری پی بکا (قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) نا دهزانی، ئەمما شهيطان وهمان لی دهکا ئەمه گیل بین، ئەمه سهطهی بین سازج بین بهلی.

لۆ کابرا بهرامبهر تهلهفزیونی ههتا سهعات سی چاری شهوئ دادهنیشی؟ لۆ قسهی پرو و پوچ لهسهر جادان بهحسی ئهعراض و ناموس و بهحسی نازانم ئهنواع و ئهشکال ریوایاتی غهرامی و فلسهفی بهحس دهکری لهسهر جادان کابرا خهوی نایی تهقهی سهری دئ، لۆ ئەمهی موسولمان خهومان بی، خهلهل لهمهیه له قورئان نییه، خهلهل له خوا نییه، لۆبی جوهدی دهوی مومارسهی دهوی و جوهدی دهوی، ئەمهش حهزمان دهکرد خوا شاهیده لهبو ئهوه برایه حبهک ههبی حهب دهرمانهک ههبی گولاجهک ههبی بیدهینی یهکسهر ئەسماء الله له ناو داخیلی دروست کا، ئەمما نییه ببایه پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) لۆی دههاته خوارئ، لۆی دههاته خوارئ حهب و گولاج و دهرزی، لۆوهی به واسطهی حهب و گولاجهکی خوا ناسینهکه دروست ببی، دیاره باری تهعالا قهناعتی بهو شتانه نییه، بهلی مومارسهی دهوی تهمرینی دهوی ئیلا.

باوهر به من ناکهن ئهوهته هاشم ریاضی لیره ئهوهی دانایه (مههستی هۆلی وهرزشه) برۆن لپی بیرسن کەس له هیکرا نابته ریاضی، ئیلا دهبی مومارسه بکا ئیلا دهبی تهمرین بکا، ههتا شهطرنهجیش مومارسهی ذهنی دهوی ذهن میشک مومارسهی دهوی، دهبی کابرا مومارسه موتابهعه بکا، ئهري والله ههزار خۆزگه حهب ههبايه بمان خواردبا موتهقی دهرچووباین، حهبمان بخواردبا بهاتباینه بازار نهزهرمان نهکردبا نیعمته بوو ئهوه، ئەمما باری تهعالا ئهوهی نهویستیه ویستیتی فیعلمن ئهوه ذاته ئیقتیداری خوی کەشف کا، وهکو شهخصهک ملیار دیر بی ئەمما دائیمه دهست پانکاتهوه خودا ئهوهی خهلق نهکردینه، طاقهکی زور کامین ضهخم لهناو داخیلی ئینسانی به ئەمانهت دانایه دهبی ئهوه عن طهریقی مومارسه کەشف بکری، ئهري والله ئەمهش لهگەر ئهوه

برایه‌ی فیعلهن موعاناتمان هه‌یه هه‌موومان له ئه‌زیه‌ت داین له صیراع داین له‌گه‌ر شه‌یطان، ئه‌مما ده‌بی موسته‌مه‌ریش بین.

هه‌ر له سورته‌ی موزه‌میل سورته‌ی نیه‌یه‌تی سورته‌که‌ی بخینن: (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) (المزمل ۲۰)، دپاره به‌س پینغه‌مبه‌ر نه‌بووه (صلی الله علیه وسلم)، جه‌مه‌کی کیرام ئه‌طهار ئه‌تقیاء ئه‌نقیاء له‌گه‌ری بووینه موزامیلی بووینه، هه‌ریه‌که له جیی خوی له مه‌نتیقه‌ی خوی قائیم بووینه، به‌ وانه باری ته‌عالا ده‌فه‌رمی: (تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا) (السجدة ۱۶)، (تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) (السجدة ۱۶) به‌حسیان ده‌کا قورئان زور موجه‌سه‌مه‌ که‌لیماتی به‌حسی ئه‌وه‌ی ده‌کا جه‌فوه‌ی به‌عنی عاجزبوننه‌ک، عاجزبوننه‌ک نه‌ک به‌ دلشکان نا به‌ خوشه‌ویستی به‌عنی ئه‌وه‌نده‌ی خوشبوئی ئه‌وه‌نده‌ی خوش بوئی حز نه‌کا به‌ هیچ نه‌وعه‌ک دری هه‌ ئه‌زیه‌ت بخوا نه‌ک دری بشکی یان بیشی، باری ته‌عالا که‌لیمه‌ی جه‌فوه‌ی ئیستیعمال کردیه له‌بو چ؟ (تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ) ته‌نیشته‌کانیان جه‌فوه‌ی له‌بو دروست بوو، له‌گه‌ر چ؟ (عَنِ الْمَضَاجِعِ) له‌سه‌ر دوشه‌که‌کان، نه‌ک دوشه‌ک عیناب ده‌کا نه‌ه ته‌نیشته‌کانیان جه‌فوه‌ی دروست کرد، (تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) له‌سه‌ر دوشه‌ک دریز نه‌بوو شه‌و (قیام اللیل) یان ده‌کرد به‌لی.

عوله‌ماء ئیشتیهایان کردیه که‌ ده‌رین (قیام اللیل) سوننه‌ته، ئه‌گه‌ نه‌یکا هیچ ئه‌سه‌ری نییه به‌ خوای زور ئیشتیهایان کردیه، خودا له‌ گوناھیان خوشبی، خوی شه‌و عالمه (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ)، ئه‌ها وه‌ختی خوی شه‌باب هه‌بوو ناشی ناشی، لایه‌زالیش له‌ ته‌له‌فزیونی سعودی و له‌ ئیزاعه‌ی سعودی به‌رنامه‌جه‌ک هه‌یه ناوی به‌رنامه‌جه‌که‌ی ناشی‌ه‌ فی رحاب الله، لیره نه‌وادی هه‌بوو ناوی نه‌وادی فه‌توه بوو الفتوة و الشباب، له‌ سعودیه‌ی نه‌فسی نادى ناوى الناشئة، ناشی‌ه‌ به‌عنی گه‌نج به‌عنی ئه‌وه‌ی له‌ مه‌رحله‌ی نمو و گه‌شه‌ دایه له‌بو نضوج له‌بو که‌مال، باری ته‌عالا ئه‌و که‌لیمه‌یه‌ی له‌ قورئان ئیستیعمال کردیه له‌بو کی؟ له‌بووه‌ی فیعلهن ده‌یه‌وی نمو بکا، (إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْءًا)، (وَطْءًا) له‌ دروسه‌کانی چونیته‌ی زیندو کردنه‌وه‌ی ئیمان به‌حسمان کردیه ئه‌و که‌لیمه‌یه‌، (أَشَدُّ وَطْءًا وَأَقْوَمُ قِيلاً) (المزمل ۶)، فه‌ دپاره شه‌و قیام اللیل ده‌وری هه‌یه (قیام اللیل) یش گوتمان نو‌یز کردن نییه ها، ئه‌وه ته‌هه‌ججوده، (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا) (الإسراء ۷۹)، ئه‌وه شه‌و نو‌یزه ئه‌مما قیام اللیل غه‌یری شه‌و نو‌یزه کو تازه به‌حسمان ده‌کرد.

بهائی سوئال ئیستیفسار،

پرسیار /

وهلام: نهخیر قورئانی كهون دهخینی برای عزیزم فهتره یه كهم جهنابت موختهمله یه كهمین یان دووهمین جاره بیی، یه كهم جار بهخیر بیی یاخوا، (قیام اللیل) مان بهسكردیه ئه مه زور به تفصیل ئه وه و ایزانم حهفدهمین دهرسه ئا قیام اللیل یه عنی تفكیر كردن له مهخلوقات، ته مهشاگردن به چاوی مئشك له بو مهخلوقات ئه وه (قیام اللیل) ه، بهائی سوئالی دی.

پرسیار:

بهائی ئه و برایه سوئالی كردیه ناسینی خود ذات چون لیکه دهریته وه؟ ئایا ئه و قسه یه ی سوقرات أ عرف نفسك بنفسك، بهائی،

وهلام: له دهرسهك له دهرسهكان تهلمیحمان كرد إن شاءالله ئه گه خوا تهوفیقمان بدا به موفهصلی بهحسی دهكهین، ئه و ذاته كه ناومان نایه ئینسان گوتیتیمان له ناو قورئان تهصانیفی هیه، تهصانیف وهكو مندالهكه ی سهبر عومری گهوره دهبی دریز دهبی له مهكتهبی مرتبه ی زیاد دهبی ههر جار ئ ناوهکی هیه.

ئه وچه ئه و ذاته له ناو قورئان ناوی زوره فهترهك پیی دهگوتری كالانعام، فهترهك پیی دهگوتری ئینسان، فهترهك پیی دهگوتری ناس، فهترهك پیی دهگوتری بهنی ئادم، فهترهك دهبته بهشهر، فهترهك دهبته موسلیم، فهترهك دهبته موحسین، فهترهك دهبته موئمین، ئا ئه وانه ههمووی تهصنیفن، ئه گهر خوا تهوفیق بدا إن شاءالله به طول و تفصیل ئا ئه وه له صهدهدی بهحسینه، فه كهینی مهتلهن ویستی ئه و ذاته خوی بناسی طبعهن سوئالهكه جهوابهكه له بو سائیله، ویستی خوی بناسی له قورئان مهتلهن كهلیمه ی ئینسان شیست و چار جار هاتیه عهفون ئینسان، ناس دوو سه دوو چل و قسور جار هاتیه، كهلیمه ی ئینسان شیست و قسور جار هاتیه، دهكری خوی حیلهی له خوی نهكا، شیست و قسور جارهكان كه له قورئان ذیکری ئینسان کرایه جمعی کا بزانی فیعلهن ئه و چهندی له و سیفتهتانهدا مهوجوده تییدا، كه ئه وهای كرد خوی خوی دناسی ئه ماما به منهجهی قورئان نهك منهجهی سوقرات.

سائیل دهری ئایا به منهجهی سوقرات خومان دناسین، نهخیر، سوقرات فهیلهسوفهك بووه پینشی ئیسلام، ئه ماما (بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ) (القیامة ١٤)، فیعلهن ئه گهر هاتوو قورئانی لیکداوه صیفتهی خوی زانی چیه، له گهر ئه و صیفتهتانهی كه له قورئان له بو ئینسان یان ناس یان بهشهر بهكار هاتیه مواقیهسهی كرد ئه و وهختی خوی دهرانی چیه، كو مهسهلهن نهفهرهك له خاریج دنیته عیراق شه هادهی و هرهقهکی پییه دهری بابه ئه من له خاریج کولیهی طوبیم تهواو کردیه، لیره دهپیینه

کولیهی طوب ئیمتیحانی پندهکهن ئیمتیحانی کولیهی طوبیی ئیرهی پندهکهن دهی کابرا له کولیهی طوبیی ئیره ناجیح بی، دهرجاتی ههموی تهواو بی نهوجه ئیعتراف به شه هادهکهی دهکهن واضحه، نهوه جاریه له ههموو جئیهک نهفسی وهقتیش نهمه که بمانهوی خومان بناسین نا دهچینه خزمهت قورئان، جارئ دهی بزائین نهمه خومان ئینسانین ناسین بهنی نادهمین چ دهعبایهکین نهمه دهی خومان بناسین، کو خومان دهناسین، تهعریفاتی لهو قورئانهیدا مهوجوده، ههموش به دهقیقی، قورئان لاستیق نییه مهطاطیهتی ههبی، بهدقیقهت قورئان وهصفی مهی کردیه، لهبو مهش هاتیه وهکی دختورهکی بهرحمیشه که تهشخیصمان دهکا پهکسه عیلاجهکesh دادهنی، دهمینته سهره خومان نهمه عیلاجهکهی وهربگرین یان نا بهلی.

پرسیار/ دهلی بوونی روئیهی قورئانی که له کهسهکان دهگهرئتهوه بو تهغییری داخیلی عمهلیهکه که پابهنده بهوهی یا به چی دی،

وهلام: بهلی لهدرسی وهبزانم ههفتهم بوو بهحسی لیسانی قورئانمان کرد(بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ) (الشعراء 195)، گوتمان لیسانی عهههبی جومه تهعبیراتهکه لهناو داخیلی ئینسان مهخلوقه بهفیطره، لویئ کابرای خوشناو شهرت نییه قورئان بزانی بخینی، (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (الإخلاص 1) بخینی، (قل) قاف لام هو هاء واو، نهوها بخینی شهرت نییه کابرای مؤزمبیقی شهرت نییه نهوها بتانی قورئان بخینی، نهما نهگهر هاتوو ئیمانی بهو تهرتیهی دروست بوو ههچی مهفاهیمی قورئانی ههیه به سهحیح له ناو داخیلی باری تهعالا به فیطره خهلقی کردیه لهگهر فیعلی قورئانی موطابیق دی، نهوه مهوضوعهکی موفهصل بووه بهحسمان کردیه وهختی خوی.

پرسیار/ بهلی نهو برایه نهصیحهتمان دهکا خوا خیری بنووسی دهلی ههتا نهتوو بهحسی فیکر رویشنتت نهکردبوو له نوئیزئ نهمن فکرم نهدهرویشت لهوتهی نهتوو بهحست کردیه فکرم دهروا، إن شاءالله نهمنیش دوعات لو دهکهم یارهبی خودایه فکری جهم کهی لهسهر عیبادهت و (إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) (الفاتحة 5) ئی منیش و ئی ویش إن شاءالله تهعالا، گلهیهکی ههیه دهلی: تو هینده به نهرمی به سهبری قسه دهکهی کهمن وام لی دیت خهوم بییت، بیزار دهیم لهگهل باویشکان،

وهلام: بهلی، إن شاءالله دوعا لوویش و لو خوشم دهکهم لو جموعی مؤمنین إن شاءالله نا نهو خهو هاتنه صهراحتهم ئی نهوعه ئیستیقرارهکی ذهنیه نهمن به سلبی تپی ناگهم، غالیبهن که ئینسان له سهوتهک یان له مهوضوعهک یان له جئیهک مورتاح بوو بهس ههوا و شههوهتی ئیزاحهنهکرد لهبو خوی سهحبی نهکرد نهوعه هدوء و ئیستیقراریهتهک لهبوی دی (أَمَنَّا نُعَاسًا) (آل عمران 154)، نهوجه نا نهو هدوئه ئیستیقراره موحتهمله به باوش و به وانه ئیعتیار بکا، لویئ لیره نهمن خوم

مولا حزه‌ی نهوم کردیه فیعلهن نهوه‌ی دهوی دهکاتهوه زوره، نهما ان شاءالله لهبرهوه‌ی جهوه‌که نیمانیه لهبرهوه‌ی ذیکری خوا و پیغمبر و جومله‌ی صحابه‌ی کیرام و به چاکه، فه مهلائیکهت دینه خوارئ که مهلائیکهت دینه خوارئ تغشاهم الرحمة، رحمتیش نهوعه سکونه‌که له داخلی ئینسان دروست ده‌بی، کهمترین طریقه نهویه ئینسانه‌که فیعلهن باوهشکی بی، چونکی موخته‌مه‌له لیره هه‌بووبی ماستاوی خواردی خویشی بی، نهما نه‌گهر بچته سهر جاده‌ی خهوی نایی چونکی خطوط هه‌یه شیطاین دهتانی سه‌جی کا، خطوی نهوش که شیطاینیش سه‌جی ده‌کا دائمه مله‌وه‌نه جوانه موزمخره‌فه موزمکره‌شه، نهما لیره نهوه نییه، نهوجه نهوه هدوء و ئیستیقراره نهوه حالته‌یه ان شاءالله نه حالته‌ی شیطانیه، نهما نهوه‌ی موضوعه‌که‌ی نوژی صراحتن ده‌بی نهمنیش و نهوش هه‌ر عیلاجی که‌ین ان شاءالله ته‌عالا.

پرسیار/

به‌لی، نه‌ها نه‌خیر استغفر الله نهوه برایه ده‌فرمی دهرباره‌ی لیسان و لوغه؟ نایا له کاتی چونه خزمته‌ی قورئانی پیروز نیهائیهن واز به‌نین له لوغه وه ره‌ئی نه‌حو یاخود به چ نسبتیک نه‌حو وهرده‌گیری نهوه دیاره مه‌قسه‌دیتی،

وه‌لام: برای شیرینم به‌حسی لیسان و لوغه‌مان کرد گوتمان لیسان، نهویه، وه نهوه ته‌عبیرمان کرد به جبهاز به فیطره باری ته‌عالا نهوه‌ی له ناو داخیلمان دانایه، وه ته‌علیمیشی کردیه ته‌علیمه‌ک‌ش گوتمان نه‌هره، سن کاسیت ته‌واو به‌حسی نه‌وانه‌مان کردیه له ته‌سجیلات مه‌جوده ان شاءالله نه‌گهر موراجه‌ه‌ی بکا نهوه برایه، وه گوتمان باری ته‌عالا بیلا ته‌شبهه نه‌وانه‌شی شکانده لو وه‌ی که‌س هیچ جیهه‌ک هیچ فیکره‌ک هیچ شیطانه‌ک نه‌تانی بی به‌که‌یفی خوی شتی له سهر بنووسی، لویی رۆژی قیامت کابرای کافر که لئی ده‌پرسن (مَا سَلَكُكُمْ فِي سَفَرٍ) (المدثر ۴۲) ر، (قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ) (المدثر ۴۳).